

Inze 1067-
1073

10
54

1817-1818

Handwritten text, possibly a date or signature, located in the center of the page.

1817-1818

Incipit Tractatus de Simonia Magistri Joannis Gerson
son Concellarii Parisiensis;

Simonia a labes contra ius diuinum / vnde simonia a
specie suspectum est / offerenti beneficium ecclesiasticum
cum etiam si sit papa exigere vel extorquere a benefi-
ciando promptam pecuniam / sub titulo promorum fructuum ac
impedire professionem et officiorum suam quousque soluerit illam
pecuniam. Deducemus conclusionem hanc primo ex septem
suppositionibus / deinde septem considerationes vel doctrinas
adhibemus;

Supponit primo quod in beneficio quocumque ecclesia-
stico presertim canonico / aut habente curam am-
maz sunt hec duo scilicet beneficium et officium. Canonici
officium est stare continue in horis canonicis latinis cessan-
tibus impedimentis / et intendere deinde misericordie operibus
secundum qualitatem sui statum. Curati officium est horas soluere
secundum ecclesie sue institutum / predicare / confessiones audire / sa-
cramenta ministrare / et cum omni diligentia oues suas respicere /
et eas exemplo et verbo continue instruere. Beneficium autem sicut
dici solet (et verum est) datur propter officium. Unde ad ius et
obligationem officii competit ius beneficii recipiendi sicut infra
docebitur ex omni iure. Propterea non debet obligari quis ad
officiandum propter traditionem ordinis sacri vel alias nisi beneficium
id est ius recipiendi cum effectu realiter non nominaliter tantum
sustentationem vite simul annectat;

Secunda suppositio

Secundo supponit quod officium ecclesiasticum quocumque sumitur
pro iure officii / quocumque pro obligatione ad officium / quandoque
vero pro ipso actu officii. Est actus autem huiusmodi officii sic
descriptibilis quod est exercitium aliquod impensum ad utilitatem
alterius vel aliorum pro assecutione felicitatis eterne et damnationis
euitatione. Unde per hanc ultimam clausulam differt officium
ecclesiasticum ab officio temporali vel civili. videlicet ratione finis
proximi seu principalis intenti. quoniam finis proximi officii
civile est felicitas seu tranquillitas politica vite presentis.

Thain. 7709

Officiū autē ecclesiasticū habet finez altōrē videlicet pñci/
paliter ī honore dei ī psalmodiis hymnis et cāticis cete/
ris q̄ annexis ad salutem animarū; **T**ercia suppo

Tercio supponitur q̄ hec tria sūt pure spiritualia
scilicet ius ad officiandū quod dat̄ a superiore vo/
cante vel eligēte. quia nemo sibi assumat honore
s̄m̄ Apostolum. sed qui vocat̄ a deo tāq̄ Aaron. Simi/
liter obligatio ad officiandū q̄ surgit ex consensu susci/
pientis hoc ius vel honorez illū. Similiter actus officii/
andi et realiter cū effectu p̄cipiēdi fructus. q̄ actus spi/
ritualis est ratione finis vel obiecti. et vt frequēter rati/
one ipsiusmet obsequi. sicut sūt psallere. cantare mis/
sam. euāgelium aut epistolam v̄ lectōnes legere. bapti/
sare. p̄dicare. ordinare. celebrare missam. vt puta ab/
soluere. ministrare ī diuinis vel ānexis vt vinū vel aquā
in ampullas et cetera ad altare vel ecclesiam sternere et
sic de similibus **Q**uarta suppositio

Quarto supponit̄ tanq̄ sufficiēter et exp̄sse deter/
minatū de iure diuino. tanq̄ p̄ Christum et per
Apostolum. q̄ officium ecclesiasticū sit triuarie
suptū. p̄ iure. p̄ obligatōne. et p̄ ipso ope. spectātibz
q̄ ad illud. Vnde beneficiū p̄ ipso iure sic potest describi
Beneficiū est ius recipiēdi sustentatōz vite tēporalis cōde/
centē rōe sui spiritual' officii. **O**bligatio autē ad benefi/
ciū p̄standū surgit ex obligatōne q̄ est ad officiandū.
Vnde illi q̄ pure sp̄ōte ministrant spiritualia. nō semp ob/
ligāt̄ illis q̄bz fit hec ministratō. cū habeāt curatos vel p̄/
latos ad hoc ipsū eis ministrandū obligatos. alioqn̄ du/
plici cōtritōe vel onere p̄mūt̄. Ceterz actz beneficii actui
officii vel exercitō correspondet. et hoc vtiq̄ de iure diuino
et īseperabili sicut deducit Apostolus ex radice multipli/
ci sumpta. Nūc a lege scripture. nunc lege nature. Vn/
de sic ait prius. Quis militat stipendii s suis proprijs
vncq̄? Quis plātat vineā et de fructibus eius nō edit?
Quis pascit gregem et de lacte gregis non manducat?
Nunquid s̄m̄ hominem hec dico. An et lex hec non dicit

scriptū est enim in lege Moysi: Non alligabis os boui
trituratū. Nūquid de bobus cura est deo: an propter nos hoc
dicit: nā propter nos scripta sūt: quomaz debet in spe qui
arat arare: et qui triturat in spe fructus percipiendi. Si nos
vobis spiritualia seminamus nō magnū est si nos carna-
lia vestra metamus: si alii potestatis vestre participes sunt
quare nō potius nos: sed non vni sumus potestate hac:
sed omnia sustinemus: ne quod offendiculum demus. **Euan-**
gelio Christi Nescitis quomam qui in sacrario operan-
tur que de sacrario sunt edunt: Et qui altario deseruiunt
cum altario participant. Ita et dominus ordinauit his qui
euangelium annūciant de euāgelio viuere. **De** **Aposto-**
lus immo per apostolū dñs et cetera; .v. suppo

Quinto supponitur quod in his que
sūt simoniaca de iure diuino et nō solum: et quia
prohibita lege humana (vt ita loquamur mo-
re iuristarum licet in proprie multum) papa potest omit-
tere simoniam: quomaz diuine legi subiicitur sicut alii
Dum transgreditur illam grauius peccat quanto maior
habetur. Constat autē prohibitum esse diuino iure: vt il-
lud quod est vere spirituale cum suis attinentiis nō per-
mittat emi vel vendi sicut de **Iez**i et **Simone** mago scri-
ptura sacra palam tradit: et sicut determinat **Christus** ad
discipulos loquēs. **Gratis** accepistis gratis date **Ma-**
the*i*. x. In eodē capitulo determinat que dicta sūt de iu-
re beneficii respectu officii: dum ait. dignus est operari
luero suo **Et Lucas**. x. dignus est mercenarius mercede
sua.

Sexta suppositio
Extro supponitur quod licet officio **Papali** ratione
iuris et obligationis et operis spiritualis com-
petit beneficiū triuarie et proportionabiliter acces-
ptum: nihilominus ipse **Papa** non potest quibuscum-
que modis voluerit beneficiū illud exigere vel extorque-
re: sed iuxta legem diuinam quod iustum est iuste exe-
quitur: et ab omni specie mala sicut iubet **Apostolus** semet
abstineat;

Septima suppo

Septimo supponit illud iniustum esse et tale quare nemo sibi fieri vellet: quod de beneficio iure debito ipsi Petro vel Paulo / ipse dat pecuniam proutque beneficium utat ne forte usurarius sit. **T**ercio autem in casu conclusionis cuius veritas ex his suppositionibus simul obiectis videtur esse sufficienter ostensa cuius deductio applicatio omniumque temporalium et resolutiue in hoc stat. quod ius suscipiendi temporalia quantumcumque temporalia videantur / est pure spirituale ratione finis et obiecti. propterea beneficium ecclesiasticum non magis potest vendi quam officium cui necessario est annexum. Quale tamen officium non est vendibile nemo nescit;

Prima obiectio

Primo opponitur ex radice multiplici quod sicut ex antiqua lege decime decimarum debebant summo sacerdoti a leuitis Numeri. xviii. Sic non minus in lege noua debet haec decimatio vel sufficientes recompensatio / facienda per inferiores ipsi Papa nisi alias sufficienter esset ei prouisum. haec autem recompensatio videtur esse rationalis quod fructus primi anni a quolibet beneficio prouideantur. quoniam in hoc Papa seruit ecclesie. et ita propter hoc officium in promouendo homines sibi debet per sustentatione decentis status sui. Ad hoc tam persone quam beneficia possunt onerari;

Secunda obiectio

Secundo non minus videtur Papa posse recipere vel petere pecuniam a beneficiario etiam quousque prout sit in possessione quam Canonici ecclesie cathedralis. qui tamen Canonici de consuetudine recipiunt tam pecunias numeratas quam obligatos ante possessionis adeptos; .iii. obiectio

Tercio non minus rationabiliter imo rationabiliter per Papam recipere pecunias amandas beneficiario quam recipiunt prelati inferiores vel ecclesie cathedrales vel alique religiose. quod tamen ita fieri frequenter inuenitur; .iiii. obiectio

Quarto beneficia multa traduntur ad firmam seu pensionem annuam vel in titulo. et recipitur quousque pars pensionis vel tota pensio / priusquam sit aliquid de redditibus acceptum;

Quinta obiectio

Quinto quia nō est pbabile q̄ p tot tēpora tole-
rasset ecclesia in pmouentib; et promotis talem
exactōz pecuniaz si fuiss; simoniaca. d̄ iure diuino !
quia non qui faciūt mala s; qui cōsentiūt facientib; se cū dū
Apostolum digni sūt morte; .vi. obiectō

Sexto videtur ex his sequi q̄ horribilis res fuiss;
hactenus in ecclesia dei / ppter defectuz tituli seu
iuris in beneficijs ! et consequēter in defectu ad-
ministratiōis sacramentozū per apostolos ppter defe-
ctum vel suppositionem ecclesiastice potestatis in mini-
stris; .vii. obiectio

Septimo qualiter puidet sic pmotis a Papa vl'
altero pmittente vel simoniam committente;
Sequūtur respōsiones ad obiecta

Prima respōsio

Respōdēdo talib; obiectis. **N** dicim; pmo q̄ in-
ferunt et concludūt aliquas veritates ceteris pa-
rib; ut q̄ officio pape debeat bñficiū sufficiēs et
decēs ! et q̄a ab inferiorib; sibi debet sōsidiū / p̄ vl' potuit
debitis circūstātijs obsequatis accipi sup fructib; inferi-
oz bñficioz ubi nō ē alias facta pape sufficiēs pūisio !
sicut p̄ma rō satis hoc cōcludit tā ex iure diuino q̄ ex na-
turali p̄supposito diuino sed q̄ fiat exactō seu extorsio
sicut cōclusio argumētī loquit; rō nō cōcludit;

Ad secūdam rōz que vi. **R**espōdeo q̄ lata est di-
fereutiā qm̄ tales pecunie nō debent exigi a cano-
nicis p beneficijs et officio anteq̄ fructus perceperunt in
p̄mo introitu et p̄mo āno sed lōge post ! et p̄ omnibus
onerib; supportādis ī q̄b; canonic; fuit p̄iceps quo ad
emolumenta canonica ! sicut p̄ fabrica seu paupib; / p̄
pane / p̄ pueris de thoro / p̄ cliētib; / p̄ ornamentis z si-
milib; sicut et ceteri cōfratres faciūt. Non negamus ta-
mē apud aliquos q̄ mod; exigēdi nō sit vsq̄q; pur;
et decēs et ita nō simoniac; . et heu hodie ī mltis locis in-
trātes ecclesias siue bñficia sua duplici p̄na mulctātur

Nam apud collatores exactōnati sūt et apud cōfratres
et socios denuo exactionantur. et quis nō videat hanc
iniquitatem? Ideo potest dici ad argumentū qđ dolositas
vulpis p̄ lupi rapacitatem nō excusat. Non enim seq̄t̄
superior me male agit ideo ego ab illo excusari possum.
non omne enim quod coloratam habz rationē veri verū
est. alias viciū sepe virtus esset;

Tercia responsio

Tercia ratō demiqz cōcludit conformiter ad p̄mā.
Deberet ergo esse simul cōformitas de nō exigēdo
fructus ante p̄ceptiōz illoz sicut nec exigi deberēt
ab illis de quibz est argumētū. Nec sequit̄ inferiores
plati aut ecclesie cathedrales seu collegiate agūt nō fa-
ciēda. ergo Pape hoc liceat. ideo adhuc in recte agen-
tibz nō sequeret̄ oimode vt patet etiāz in secūda respō-
sione. Qz aut nō recte agūt cathedrales ostēdūt fructus
opoz suoz. huiusmodi enim solutiones ī introitu bene-
ficioz talū excluderūt paupes et doctos viros atqz ti-
moratos. pauperes qz nō habēt. doctos et timoratos
qz sentiunt piculum simome latere ī talibz. et abstīnēt
se ab introitu talū bñficioz. Ideo replēt̄ ecclesie malis
scurrilibz diuitibz / nō curantibz salutez anime s̄ solū vt
ditent̄ et in honore habeāt. sed quis fructus eoz. nisi
ois discipline scholastice deiectio. et ecclesiaz depaue-
ratio. et vt multa paucis p̄stīgam omis honestatis et
puritatis abolitio. Quis hoc nō videt nūquid cecus est
cecitate malicie?

Quarta solutio

Dem̄de possum⁹ de quarta ratōe sicut de secūda di-
cere et similiter de sequētibus. qđ ad hoc qđ valde
multa pro ch̄dolor fiant et facta sūt habēti a ma-
lam speciem turpis questus et in multis simoniacz p̄-
uitatez. sicut et alia vicia regnare videm⁹ passim apud
homies et modo plus apud clericos. Intantum intra-
uit ecclesiaz multitudo malorum et indignorum. vt bo-
ni licet sint paucissimi quod ammodo nesciuntur. recessit
enim a clero omis lex / omis veritas / omnis verecūdia.

ita vt hec audeant q̄ etiaz latrones et similes horrerēt.
Isti tamē fidem inter se illesā seruāt. pacem quā spōdēt
tenent. p̄missa implent. illi vero nec federa nec fidē nec
pacem venerant. s; quicquid libet licz. **P**ropterea dicit
lex antiqua non insequis multitudinē ad faciendū ma-
la. hec est enī argumētatio multoz. hoc igit̄ est licituz
quā maior pars hominū aut maiores faciūt. quomaz
oppositum consequentis frequēter et quasi semp̄ stat cum
antecedente; **¶ Quinta solutio**

Per hoc respondent ad q̄ntā rōz. addēdo q̄ apud
bonos et sciētiosos et eruditos q̄s nō excecavit
malicia vel supbie vel adulatōis v̄l auaricie talis
simoniaca pestis r̄probata ē p̄ p̄dicatōes et doctrinas /
v̄bis et scriptis et nouissime p̄ hoc sacz conciliū **C**ōstanti
ēse iudiciali seueritate dānata fuit i capite; .vi. r̄sio

Ad sextaz demq; p̄ p̄missa patet respōsio aliqua
lis. addendo q̄ aliq̄ et si nōdū potuerūt habere ve-
rum titulum in suis beneficijs et verum ordinem
sicut constat et hoc p̄pter excusationes aliquas pbabi-
les apud aliquos tam prelatos q̄ subditos. subditos
enim excusare potuit ignorantia iuris et facti. **I**n quibus
verus **P**apa et supremus **C**hristus dominus suppleuit
et supplet in talibus defectum prelatoruz stante bona fi-
de subditoz. velut tempore legis antique multi boni s̄b
malis pontificibus et regibus legem inuolate ad com-
plementum id est **C**hristum produxerunt. **N**on min⁹
hodie fieret haud dubium vsq; consummationem seculi.
et melius q̄ tunc iuxta sponsonem domini. ego vobiscū
sum vsq; ad consummationem seculi id est cum bonis;

¶ Septima responsio
Rursus p̄motos p̄ simoniacz hāc exactōez potuit
fortasse excusare respect⁹ redēptōis p̄prie veratō-
nis. **D**ico fortasse. timēdū est enī maiore ptē illū
respectuz non habuisse vt claret. s; paucissimū et spiritu
sācto vocatū. quēadmodū i simili theologi dicūt q̄ si sa-
cerdos nollz baptizare puez posituz i articulo mortis mli

pecunia precepta / nec apparet alius potens v[er]ficiens
baptizare p[ro]pterea pater vel inunctionis p[re]ntes possunt
dare pecuniā / non quidā intentione emendi baptismū
sed redimēdi vexationez suaz / ac puero p[ro]uidendi / nec p[ro]
hoc dicendi sunt consentire peccato simonie huiusmodi
curati / sicut in materia de vsuris potest aliquid accipi p[ro]
vsuraz in casib[us] ceteris q[ui]s alteri nullomō licet dare .
vnde redemptio vexationis videt[ur] habere locū nō q[ui]dem i
adquirendo ius nouū ad officiū vel beneficiū huiusmodi
spirituale p[re]sertim apud conferentem / sed videt[ur] habere
locū dum tolli queit[ur] impedimētū quod opponit[ur] ne q[ui]s
iure suo v[er]e sua pacifice potiat[ur] v[er]e vtatur / Sic fortasse
excusabiles essent subditi respectu curator[um] vel p[re]lator[um] /
dum compellūt[ur] pecuniāz ante tradere q[ui] res spirituales
eis debite vti p[er]mittunt[ur] aut eis cōferantur / sicut in ex
emplo priori de baptismo paruulor[um] . de sepulturis . de
mistracione corporis Christi . de absolutione sacramē
tali . de collatione ordinū minor[um] et similū . nō aut[em] illo
rum ecclesias cathedraliū aut collegiatar[um] intrantiū nā
hoc obstat / q[ui] sūt p[ro] futuro manutinentes cū alijs hāc
preuaricationē / si nō animo tamen exteriori coexistentiā
nec predicti leues esse debēt nec affectate aut negli
genter transire / allegātes redemptōnez vexatōnis / sed
oportet q[ui] cetera sint pia videlicet q[ui] recta sit intentio et
q[ui] fecerit omnem diligentiaz ad euitandnm speciez ma
li;

Prima consideratio

Simoniacalabes sicut de per se non est heresis sic
nec aufert a Papa necessario potestates suam v[er]
ecclesiastice potestatis plenitudinem ideo nec ex
ecutionem **P**rima pars ideo manifesta est / quia stat
aliquē esse simoniacum ex sola deprauatione affectus
per auariciaz / remanēte iudicio recto intellectus sic q[ui]d
agere peccatum est / non autem est heresis / quia fit sine
deprauatione intellectus per errorem in his que recta
fides tradit . nihilominus presuppositōne iuris v[er] ope
ris simoniacus omnis haberi potest in fide suspectus .

Patet altera pars quomā positivis legibus suis non est
Papa subiectus ut tales sūt. Quā autē simoniac⁹ suspen-
datur ab omni exercitō tanq̄ excomunicat⁹ ipso facto /
Positivū est qd nō ligat Papam. cū par in parem nō
habet imperiū. Cum præterea sit hoc mō. solutis legibus
intellige pure positivis penalibus s̄ sup ius hoc mō sum-
ptū. sic intelligēda est distinctio iuristarū cū dicūt aliq̄
esse simoniacū q̄ prohibitū est. in illo casu nō posse Pa-
pam committere simoniam sed quid dicet⁹ ad illud cōmune
dictū sanctorū doctorū parere legē quam ipse tuleris. nū-
quid sequeret⁹ Papam singula acta simoniaca age-
re que alios fecerunt simoniacos. ipsū nō. q̄lis hęc de-
mētia sit videat quis velit. plane nulla est simonia nisi
q̄ prohibita diuino iure. vbi scilicet ouent⁹ tractus iste
rerum spiritualium p re commensurabili nūmismate. do-
si des. vel do ut des. Nihilominus apponitur aliquibus
contractibus non de se simoniacis p̄na simonię. vbi ne-
cessarium est q̄ hoc ideo dicitur simoniacū quia lege p̄-
hibitum. sicut aliquis puniuntur tanq̄ hereticus p̄sup-
positione iuris positivi v̄ operis q̄ veraciter est catholi-
cus et rectus christianus. Simpliciter autē nihil fit de
nouo simoniacy quod ante nō fuit. nisi p̄ modū dictus
scilicet q̄ p̄na simonię adhibeatur. ideo distinctio iuri-
starum vana quia prohibita. occasionē præbens ad fa-
ciendū queq̄ enormia ipsis sūmis pontificibus et ceteris
prelatis;

Secūda consideratio

Simoniacalabes in Papa cōferendo prelaturaz
vel beneficiū nō tollit necessario ius ad beneficiū
nec potestatis ecclesiasticę suspēdit executōz.

Hęc cōsideratio sequitur ex antecedente quomāz potest
Papa velle taliter p̄motū nō icurrere sētētiās iuris po-
sitivi etiā vbi veraz simoniā committeret. cōsētendo simo-
niacę p̄motiom suę. q̄uis apud deū nō euaderet omnē
penā. patz aliūde cōsideratō iuxta ea que dicta sūt iuxta
sētā obiectōz s̄ r̄demptōe veratōis. v̄ etiā vbi bona fi-
des et semiplena ī p̄moto ess̄ ipsūq̄ saluarz r̄mota omī

veratione iniqua aut affectata alijs dignioribus iudicandis /
Nulla enim res absque circumstantiarum suarum consideratione et
obseruatione enuntianda est: alias multa falsa vera appare-
rent et e contra. In quibus iuriste non modicum exorbitant et
multi dicti theologi et superficiales affectu seducti aut
ignorantia et cetera; **T**ercia consideratio

Simoniaca labes periculosior est etsi non quo ad
deum tamen quo ad forum ecclesiasticum in primo
locis per prelatos inferiores quam per papam. hoc perspi-
cuum est in consideratione precedenti attento quod omnis si-
moniacus ipso iure excommunicatus est cum reliquis peccatis
a quibus non absoluitur per ordinarium quemadmodum
de papa tactum est; **Q**uarta consideratio

Simoniaca labes quamuis posset excusari vel non iue-
niri circa receptionem pecuniarum vel eorum que sunt in
numismate mensurabilia quemadmodum sunt obsequia
vel fauores vel obligatorie premissiones circa spiritualium
administrationem in litteris testimonialibus conferen-
dis et similibus / nihilominus expedit in his ut obser-
uetur quod apostolica iubet regula quantum fieri potest
Ab omni specie mala abstinete vos. **N**on posset de prima
parte deductio fieri per plurima que circa diuersos or-
dines et status circa religiosos conuentus et seculares
ecclesias / circa prelatos et officarios suos / circa curatos
et eorum vicarios et subditos fiunt: ita quod plurima huius-
modi per tales fiunt que rectam habere possunt inten-
tionem licet modus faciendi scandalifet. ut quia videtur
fieri per actum de temporalibus: vel negatio spiritualium
seu dilatio: propter temporalia spiritualium collatio /
exercitium vel frequentatio ut in missis dicendis: ut in ho-
ris lucrosis non alias frequentandis. **C**auetur igitur
hec multiplex mali species per bonam speciem appositam
quantum fieri dabitur: quia non est nostrum posse scanda-
lis omnibus acceptis occurrere: solum caueatur af-
fectata ignorantia vel passio seducens;

Quinta consideratio

Simoniacalabes commodius euitari potest p
rectificatōz intentōis desiderando vel accipiēdo
temporalia nō vt sūt precū spiritaliū v^l cupidi
tatis nutrimentū. sed itaq; saluabitur illic nō esse com
mutationem simoniacam vbi quum non concurrat hoc
do si des. vel do vt des quin hęc dictiones conditionales
et causales si propter et similes non notabunt causam
principalem sed consecutiua et minus principalē seu
motiuam seu admimulatiua seu meritoriam. vt ibi
Inclinaui cor meum ad faciēdas iustificatiōnes tuas p
pter retributiōem. que vtiq; retributiō referebatur ad
deum per pphetam sicut finis sub fine vbi aut vnū ppter
aliud sicut dicit **P**hilosophus vtrunq; ad vnū. verum
tamen vt sepe est premissus hęc et huiusmodi relatō de
bet stare cuz veritate non ficta nec colorata. ne incidat i
manum dei viuētis. quia nullum dolosus dimittit im
punitum;

Sexta consideratio

Simoniacalabes potest quo ad preterita suscipere
pulsionē et medelam p hoc sacrum scilicet ppter
serenationem conscientiarum z animarū salu
tem. taliter q; aboleantur edicto generali quolibz pene
vel sententię iuris positiui contra simoniacos edite cum
habilitatibus ad beneficia iam obtenta. dando licentiā
insuper pro preterito vt quilibet possit eligere confessore
idoneum qui eum super scrupulis et dubijs in foro con
scientię absoluat. videt^r fortassis hęc pulsio nimis lata
vel laxa iuxta seueritatem ecclesiasticę disciplinę. s; ha
beat^r respectus ad immensitatez misericordię dei ad hu
manam fraternitatem que mallet sepe salutē proprie q;
beneficio vel statui renunciare et tolerabilis apparet ista
prouisio. Aut si de necessitate puniendi sūt aliqui nimis
notorie scandalosi nihilominus de salute cōmunitatis
atq; plurimorū hęc intelligenda sunt omnia salua de
bita restitutione. nam si quis simoniace beneficium ob
tinuit. et institutionez habentem titulum repulerit aut
impediuerit. ac quacunq; iniqua occasione viā repellendi

dederit: q̄s illū reh̄abilitare aut absoluere potest nisi re-
stitutōz fecerit: iuxta illud. peccatū non dimittit' nisi ab-
latū restituat' et p̄ seq̄ns min⁹ p̄ se cū dispēsari cū oīs
dispēsatio iustaz et legitiaz debet habere causā: alias co-
rā deo nō excusat licet plerūq; apud hoīes; ¶ vñ. c̄si/

Simonia labes poterit p̄ futuro p̄ser-
uatōez habere. cogitet' p̄ hoc sacz cōsiliū ne pas-
sim et licēter vt hacten⁹ itroeat cōsuetudo leges
datas vel iā iustitias / renouādo mutādo vel iterp̄tando
circa collatōez oīm spiritualiū: tā a capite q̄ a mēbris:
cū moderamie q̄ nec fiat strictōr phibitio tēporaliū q̄
oportz ī capite vel ī mēbro sicut factū esse pluries existi-
māt ī q̄busdā: nec rursus p̄mittat' talis laxatō q̄ vel ve-
rā simoniā vel scādalosā simonē speciē introducat. hec
aut̄ pticulatē omīssa sūt. Ceterū generale cōsiliū ī q̄ po-
testate posset leges huiusmōi p̄scribere: p̄stī sūmo p̄bō
tifici sine lesione pleitudinis sue potestatis. Utīlis est
petitio: de q̄ si anueit de⁹ alias et alibi videbit' cōcordādo
pleitudinē potestatis papalis cū ipsa pleitudinē pote-
statis sacri cōlij. ¶ Ad rōnalez cōtra simoniā et simo-
macos reformatōz offerūt seq̄ntes p̄positōs: q̄z declara-
tō tam scriptis iā editis: q̄ vna voce poterit apparere.

Prima p̄positio;
His p̄ncipaliter itētus recipiēdi tēpalia p̄ m̄ni-
stratōe spūaliū reddit hoīez p̄p̄ie simoniācū ī foro
cōsciēcie et quo ad deū. et si hāc itentōz aptis ad ex-
tra m̄rat iudicijs cēsēd⁹ est in ecclesiastico foro simoniāc⁹
vel de simonia vehementer suspectus; .ii. p̄p̄o

His p̄ncipaliter intentus accipiendi tempora-
lia p̄ ad ministratiōe spiritualium tanq̄ ibi sit
adequatio vera p̄ciū ad p̄ciū sicut est ī cōmutatōe
tēporaliū adiucē / reddit hoīez p̄p̄ie simoniācū; .iii. p̄p̄o

His p̄ncipaliter itēt⁹ vt pri⁹ reddit hoīez
hereticū si faciat hoc ex dep̄uato itellect⁹ iudicio:
q̄li tale aliqd possit de facto aut debeat de iure fieri
et hoc si p̄tīmacia non comitet'; ¶ Quarta p̄positio

Obligatus ministrare spiritualia sicut sunt sacra-
mēta et beneficia ecclesiastica p̄ rōnabiliter z li-
cite habere respectuz ad temporale commodum
mercedē et premiū. q̄suis sicut ad min⁹ principale et se-
cūdariū / remota solitudine aut occasione dolosa / aut
similis cōditionis male speciei;

Obligatus ministrare spūalia et ministrans ea /
habz v̄z ius et potestātē recipiendi temporalia /
absq; hoc q̄ mēdicz ea v̄l sollicitet iuerecunde / et
s̄b hac itētionē licz min⁹ principali p̄ v̄l potuit obliga-
re se ad ministrādū spūalia / et p̄ mercedē z stipendio ac-
cibo et sua sustentatōne recipere t̄palia / sic exemplificari
possit in omni statu ecclesiasticorū tā secularium q̄ reli-
giosorū / a maioribz ad infimos / remotis omni dolo et
fraude / sinistraq; intentione;

Obligatus ministrare spūalia et ministrās ea s̄b
pe v̄l expectatione v̄l intentōe q̄ recipiat tem-
poralia p̄ sustentatione misterij et mercedē v̄l ci-
bo operari non ideo cōvincit̄ simoniacus . Sicut nec ille
qui dat temporalia s̄b spe recipiendi spūalia immo sta-
ret q̄ peccatz nō tradēdo ea sic in casu ministrator pecca-
re possz obijciēdo v̄l re p̄bādo t̄ria dona vel poti⁹ merce-
dē et stipēdia / s̄vatis t̄n cōditōibz et limitatōibz s̄dictis

Ecclēsiasticus ministrans ex debito **vij** p̄o;
sue p̄relatiōis vel officij baptisma / cōfirmatōz /
eucharistiam / cōfessiones / ordines / extremā vn-
ctōz et sepulturam et ita de reliq; spūalibz / nō ideo cōvin-
cit̄ simoniacus si añ v̄l post ministratiōez r̄cipiat t̄palia
ab illis q̄bz ministrat spūalia scz spōte sibi data non
extorta per pactum vel alias;

Ecclēsiastic⁹ officias ex debito beneficij sui sicut
freq̄ntādo horas canoicas aut exeqas mortuoz
nō ideo cōvincit̄ simoniac⁹ si r̄cipiat aut r̄cipe intē-
dit distributōnes t̄pales assignatas ill⁹ q̄ talibz assistūt
officijs / etiam duz aliquādo sub hac intentione mercedis
vadit ad aliquod officij ecclesiastic⁹ aliter pro nūc nō

¶ Quinta p̄o

¶ Sexta p̄o

vij p̄o

¶ Octava p̄o

Exempli gratia. si cuilibz etiā religioso q̄ interesset magis
ne missę i ecclesia cōstātiēsi q̄tidie tribueret vn̄ flores
n̄ constat q̄ mlti interessent q̄ mō nō intersūt nec alias iter
essent nec ideo simomaci essent iudicādi huatis cōditōibz

Heclesiasticus p̄lat̄ aut **¶ ix p̄pō** **¶** sepe dictis;
Alii offerens beneficia ecclesiastica nō ideo cōuina-
tur simomaci si recipiat a bñficiatis aliqua tem-
poralia sub cōditōibz dictis; **¶ Decima p̄positio**

Htirpatio simomace p̄uitatis non ita debet p̄cu-
rari q̄ ducant homies in maiora peicula et scan-
dala p̄ mīmā simomę restrictōnez. vbi nō est vel
nō p̄ esse simomacus si habeat intentōis vera directō.
nec ita q̄ ecclesiastica vel ecclesiasticorum dotatio debita
ture diuino euacuetur vel fraudet̄ s̄ hoc reformationis
p̄textu velut demonio meridiano; **¶ Undecima p̄pō**

Htirpatō simomę primo faciēda est i cordibus
hoīm. ostēdendo q̄liter mercede vel intētōe simoi-
aca p̄uitas cōmittit̄. et q̄lis debeat haberi cordis
intentio dū in ministratiōe spiritaliū fit temporalū
receptio; **¶ Duodecima p̄positio**

Htirpatio simomę ab ecclesia s̄cta dei in capite
et i mēbris salubris faciēda est. inducendo ho-
mies ad timorē dei et custodiam mādatorū suorū
s̄m legē euāgelicā. q̄ p̄ solā iuriū penalū cōstitutionē.
q̄ multiplicatio forsitā magis esset rest̄ngēda q̄ augē-
da. multi enī reputāt v̄l p̄mūt simoiaca q̄ simomę ra-
tōnez p̄prie nō includūt. et ita faciūt viā domi artā ma-
gis q̄ oportet. sicut mlti theologi et deuotarij habētes
cōscientias nimis strictas p̄ter ratōz. **¶ Tredecima p̄pō**

Inter om̄s mōs iā dictos melior essz vt tm̄ digni
ad ecclesiastica bñficia p̄mouerēt̄ electi ex mltis i
moribz et sciētia et suffitiēti etate vt p̄ antiq̄ pat̄z
decreta ē statutū. illi enī habētes deū p̄ ocul̄ nō se sūmit-
terēt picul̄ simomę sic nec mō t̄les faciūt. et quū om̄s q̄si
ecclesie sūt maclate m̄qs statutis et cōsuetudibz simoi-
cis aut sp̄ez simomę p̄tēdentibus cōstat mō q̄si nullum

8

timoratum in eis inueniri: sed replentur scurrilibus indoctis et detestabilibus personis / leges dei et illam venerantibus animo despicientibus / immo persecutibus et repellentibus / et nisi fiet purgatio talium ab ecclesia non erit spes reformationis unquam: ut est videre in egritudine: ubi nisi morbus expellatur non erit spes sanitatis eius;

Ponitur ad declarationem premissorum per nunc alias posita hec vnicuius distinctio. **R**esoluendo materiam de simonia possumus inuenire distinctionem quadruplicem de intuitu vel respectu commodi temporalis per spirituale. **P**rotest enim intuitus ad temporale commodum primo tanquam ad precium rei spiritualis quasi sit adequatio valoris vni rei ad alteram sicut est in emptione et venditione ciuilibus. **S**ecundo perferri intuitus ad commodum temporale tanquam ad motiuum principale dandi spiritualia vel ad finem vltimum in quo consistit intuitus spiritualis offerentis. **T**ercio perferri intuitus commodi temporalis ad motiuum minus principale vel ad finem subordinatum sub vltimo fine. **Q**uarto perferri intuitus commodi temporalis tanquam ad rem debitam iure diuino per sustentationem illius que spiritualia sumministrat iuxta doctrinam Christi et Apostoli. **Q**ue dignus est operarius mercede sua. **T**unc ad propositum dicimus per responsionem succinctam et solitam quod primum intuitus et secundus sunt vere simoniaci de iure diuino et humano. **E**t si occurrat error intellectus: quod scilicet talia possint fieri sic in primo dicitur: vel quod licite fiant sic ponitur in utroque modo tunc incurritur heresis proprie dicta: et habendi sunt tales simoniaci veri heretici: et proprie dicti si sunt pertinaces. **D**icimus consequenter quod si feratur intuitus tertio vel quarto modis ille potest esse licitus cum suis moderationibus ut in propositionibus et considerationibus dictum est immo laudabilis et meritorius ac debitus: hoc tamen attento quod illud obseruetur Apostoli: abstinete vos ab omni specie mali. **H**oc est administratio spiritualium facta sub altero tali intuitu: non apparet fieri ex modo suo sed ex intuitu primo vel secundo: ut si non exercetur spiritualia:

si nō p̄mo dent̄ temporalia: aut si nō turpiter exigant̄
et cū scādalo et auaricię nota: in q̄b̄ casib̄ possunt ha-
beri suspecti de simoniaca p̄uitate sic agētes: et hoc p̄ie
suppositione iuris p̄facti: et possunt in hoc casu ipsi tāq̄
tales iudicātes euocari; .xi. cōsideratō;

Addamus p̄ altera cōsideratione q̄ periculosū est
et stultū et simoniaca p̄uitate vehementer suspe-
ctum tā in dātib̄ q̄ in recipiētib̄: coartare et li-
mitare suas orationes vt suffragia ad illā vel ad illā dū
taxat p̄sonā: dū dat̄ aliq̄d emolumētū temporale. Aut
sic dicendo vel intendendo huiusmodi missę suffragiū vt
hec oīo v̄ simile aliud valeat solū t̄i istud plane licitū
non est nec p̄ fieri nec debet. Quomā vere annūciauit q̄
dixit p̄iceps ego sū oīm timentū et custodiētū māda-
ta tua dñe. Insuper adijcimus cōsideratōm nrę q̄ pericu-
losū et stultū est homī semetipsū ad suffragia alijs ferē-
da obligare: et recipere temporalia p̄ se vltra sustentatōz
honestā sui status p̄ut sapiens iudicabit. Itaq̄ sic op̄
satisfactoriū nō valet tantū p̄ multis sic p̄ vno vel pro
paucis: sic nō p̄ talis eque satisfacere p̄ deletionē rea-
tus plurimoz quē admōz deleret reatū p̄p̄iū p̄ paucoz.
hinc est q̄ non absoluitur dicendo missaz vnā dum se
ad plures v̄ p̄ plurib̄ obligauit: nisi forte talis inter-
cesserit obligatō q̄ discretōm et bonę fidei dicētis cōmissa
sit iuxta necessitatis aut p̄ie vtilitatis q̄litate: attento q̄
obligat̄ ad duas missas mō p̄dicto p̄ alia suffra-
gia facere compensatōz p̄ se et suis: ita tñ q̄ bona fides se-
per assit. Et ē bona fides s̄m Tulliū vnū agere et nō fin-
gere aliud. Vel forte melius diceret̄ bona fide aliquē q̄d
agere: dū facit illud q̄d sibi recte vellet fieri: aut q̄ alius
p̄ quo fit deberet recte sibi fieri velle. Sic cōmēdātis sic
ligātis intentō huāda est: fiat tñ etiā hoc vtiliter sup̄
oris prudētioris q̄ consilio vel consensu;

Deo gratias Amen;

Faint handwritten text on the left edge of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is illegible due to fading and the angle of the page.

Reason Power
in
Anonymus
Augustinus